

Ved »udlæg« forstås i almindelig skifteretlig terminologi, at en arving mv. modtager et af dødsboets aktiver som led i en fordeling af aktiverne mellem arvingerne m.v. Modtageren erlægges ingen modydelse, idet aktivet modtages til fyldestgørelse af modtagerens arvekrav. (I skiftemæssig sammenhæng anvendes i et vist omfang begrebet »udlodning« i stedet for »udlæg«, når der sker fordeling af afdødes aktiver mellem flere.)

Ved »arvingskøb« forstås i almindelig skifteretlig terminologi, at en arving køber et af boets aktiver af boet. Arvingen erlægges en købesum, der erstatter det solgte aktiv i bobeholdningen og således indgår i den endelige fordeling af boet mellem lodtagerne.

Skattemæssigt har det imidlertid – forudsat at salget er sket til handelsværdien – ingen betydning, om arvingen har ydet vederlag for aktivet eller ej. Det skattemæssigt relevante er, om arvingen succederer i dødsboets (det vil som hovedregel sige afdødes) skattemæssige stilling eller ej.

Det foreslås derfor, at enhver afståelse af aktiver til en efterlevende ægtefælle, arvinger eller legatarer i skattemæssig sammenhæng defineres som en udlodning, uanset om der i det konkrete tilfælde er ydet vederlag eller ej. Definitionen gælder også, hvor den pågældende modtager mere end sin andel i boet.

Mens der med »efterlevende ægtefælle« altid menes afdødes efterlevende ægtefælle, falder afståelse til arvinger og legatarer ind under begrebet udlodning, både når der er tale om afdødes arvinger og legatarer og når der er tale om en eventuel fra afdøde afvigende arveladers arvinger og legatarer. Dette er bl.a. relevant, når afdøde var en person, der sad i uskiftet bo, således at en del af formuen falder i arv efter den førstafdøde ægtefælle. Sker udlodningen med succession, er det imidlertid afdødes skattemæssige stilling, der succederes i.

Selv om afdødes indtægter i mellemprioriteten beskattes ligesom boets indtægter, er det kun boets afståelser, der falder ind under begrebet udlodning. Afdødes afståelser i mellemprioriteten er ikke udlodning, selv om det efterfølgende konstateres, at modtageren falder ind under persongruppen.

Selv om »dødsboets afståelser« direkte kun omfatter afståelser af aktiver, der før dødsfaldet tilhørte den afdøde, omfatter begrebet udlodning efter 2. pkt. tillige den efterlevende ægtefælles afståelser til andre arvinger og legatarer i boperioden. Eventuel gevinst og tab herved skal henregnes til dødsboet og ikke til den efterlevende ægtefælle, jf. § 4, stk. 2, og § 42, stk. 2. Det vil sige, at der ikke sker beskatning, hvis boet er skattefritaget efter § 6, og at udlodning

kan ske med succession, hvis boet ikke er skattefritaget.

I 2. pkt. ligger derimod, at der ikke sker nogen udlodning vedrørende det, der både før, under og efter skiftet tilhører den efterlevende ægtefælle.

Stk. 2 indeholder en definition af begrebet »dødsåret«. Det fastslås, at der er tale om det indkomstår, hvori dødsfaldet skete. Hvis afdøde efter de almindelige regler herom har valgt at have et indkomstår, der afviger fra kalenderåret, er dødsåret det af afdødes indkomstår, hvori dødsfaldet skete, og ikke det kalenderår, hvori dødsfaldet skete.

Hvor afdøde havde bagudforskudt indkomstår, kan mellemprioriteten i nogle tilfælde være længere end et år, jf. nedenfor om stk. 3. Det foreslås derfor i 2. pkt., at der ved dødsåret i disse tilfælde forstås perioden fra det sidst afsluttede indkomstår til dødsdagen. Uden 2. pkt. ville dødsåret være det »nye« forskudte indkomstår, hvor den foreløbige skattebetaling ikke er startet, jf. bemærkningerne til § 9, stk. 4. 2. pkt. sikrer, at der foreligger en statusopgørelse ved begyndelsen af dødsåret.

Stk. 3 fastlægger en definition af begrebet mellemprioritet. Definitionen er i overensstemmelse med de gældende regler, jf. herved kildeskattelovens § 14, stk. 2, 1. pkt. Udtrykket »mellemprioritet« har ikke været anvendt i kildeskatteloven, men foreslås indarbejdet i dødsboskatteloven, idet der er tale om et éntydigt og blandt praktikere velkendt begreb.

2. pkt. indeholder en definition af mellemprioriteten for de tilfælde, hvor afdøde anvendte forskudt indkomstår. Mellemprioriteten er her den periode, der efter reglerne om forskudt indkomstår i kildeskatteloven anses for mellemprioritet.

Afdødes indkomstår kan være forskudt således, at det starter tidligere end det kalenderår, det træder i stedet for, f.eks. 1. oktober 1996 i stedet for 1. januar 1997 (bagudforskudt indkomstår), det vil sige, at indkomståret 1. oktober 1996-30. september 1997 træder i stedet for året 1997.

Afdødes indkomstår kan også være forskudt således, at det starter senere end det kalenderår, det træder i stedet for, f.eks. 1. marts 1997 i stedet for 1. januar 1997 (fremadforskudt indkomstår), det vil sige, at indkomståret 1. marts 1997-28. februar 1998 træder i stedet for året 1997.

Når indkomståret er bagudforskudt, starter mellemprioriteten efter kildeskattelovens § 93 samtidig med det bagudforskudte indkomstår, der træder i stedet for det kalenderår, hvori dødsfaldet er sket. Hvis dødsfaldet er sket før udløbet af det indkomstår, der træder i stedet for kalenderåret, bliver mellemprioriteten kortere end et år. I ovenstående eksempel: hvis dødsfaldet er sket den 31. august 1997, bli-